

Libris .RO

Respect pentru oameni și **Răzvan Codrescu**

PREDOSLOVIE
DESPRE ÎNGERI

ACATISTELE SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL, GAVRIIL ȘI RAFAIL

Cu o predoslovie despre îngeri

EDITURA CHRISTIANA

București - 2018

Predoslovie despre îngerii – 5

Îngerii. Repere bibliografice – 23

Lămurire editorială – 27

Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail – 35

Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil – 55

Acatistul Sfântului Arhanghel Rafail – 73

Un întreit epilog liric – 89

ECATISTUL SFÎNTULUI ARHANGHEL MIHAIL

6 septembrie:

Pomenirea minunii
Sfântului Arhanghel Mihail în Colose

8 noiembrie:

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil
și al tuturor Puterilor Cerești celor fără de trup

După obișnuitul început, se zice:

CONDACUL 1

Mihaile, Voievodul netrupeștilor oștiri,
veșnicind în strălumina sîntreimicei iubiri,
spadei tale-nflăcărate îi aducem închinare,
căci pe lume nu e pildă mai înaltă și mai mare,
iar de-am fi cu toții vrednici pe măsura ta, putere
n-ar ajunge-n lume răul nici să aibă, nici să spere,
ci ar fi o pace sfîntă, ca în cer și pe pămînt,
și o pură bucurie a făpturilor că sînt.

De aceea glasul nostru se înalță către tine:

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

ICOSUL 1

Înainte să zidească ce e trup și ce se vede,
ca pe toate să le poată unor paznici buni încrede,
făcu Domnu-n cer oștire, numai duh și rîvnă vie,
rînduită-n multe cete, slujitoare pe vecie,
și-ntre ele Voievozii căpătară cinste mare,
văzînd față către față negrăita Lui splendoare,
iară ție, Mihaile, ce ești fruntea lor mereu,
ți-a dat nume care-nseamnă: „Cine e ca Dumnezeu?”.
Noi te ținem pentru-aceasta în cucernică cinstire
și-ți strigăm smeriți în limba ce ni-i dată după fire:

Bucură-te, Sfînt Arhanghel peste oastea slavei pus;

*Bucură-te, păstrătorul rînduielilor de sus;
Bucură-te, ce din șapte voievozi întîiul ești;
Bucură-te că porți spada rînduielilor cerești;
Bucură-te că-ți urmează în văzduh atîtea cete;
Bucură-te că nu-i slavă să n-o guști pe îndelete;
Bucură-te că prin nume ești înaltă mărturie;
Bucură-te că dreptății i te afli temelie;
Bucură-te că prin tine vestea-mpărăției vine;
Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!*

CONDACUL 2

În Scriptură zis-a Domnul către Iov: „Au știi tu oare cine hotărî anume ce măsuri pămîntul are? Cine-l întări în toate temeliele, să nu se clatine, și cine piatra-n capul unghiului o puse, cînd în cer cîntau deolaltă ale dimineții stele, iar toți îngerii cinstire aduceau măririi Mele?”. Cînd zidită lumea noastră fu, din dragostea divină, îngerii vegheau cum toate prind să vină la lumină, iar tu, martor peste martori, străluceai de bucurie, de aceea *Aliluia* noi cîntăm, asemeni ție!

ICOSUL 2

Îngeri pentru toți și toate rînduit-a voia sfîntă și în tot ce-i viu se roagă Duhul și în taină cîntă, iar tu ești cîntării sfînte cel mai vrednic corifeu, veghetor asupra firii, pretutindeni și mereu.

Rugăciunea noastră du-o dinaintea Celui Care cu iubirea Lui ne umple ca pe-un vas pe fiecare. Păcătoși am fost și sîntem, dar avem nădejde bună și-nvățăm din mers căința ce pe toate le răzbună. Tu pe calea noastră-alături să ne fii și pas cu pas să ne dai îngăduința de a-ți zice într-un glas:

*Bucură-te, călăuza celor ce spre ceruri cată;
Bucură-te, vrednicie care nu cunoaște pată;
Bucură-te, netrupească milă-a celor grei de trup;
Bucură-te că prin tine și blestemele se rup;
Bucură-te că de strajă binelui mereu ai stat;
Bucură-te, izgonire a căderii în păcat;
Bucură-te că luminii ești părtaș de cînd te știi;
Bucură-te, purtătorul veacului spre veșnicii;
Bucură-te, trîmbițașul primenirilor divine;
Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!*

CONDACUL 3

Chiar și firea îngerească, voie liberă avînd, a-nfruntat păcatul care încolțește dintr-un gînd și din zece cete una a căzut în răzvrătire și-a ajuns pe sine însăși cu trufie să se-admire. Fu Luceafărul acela ce s-a vrut supremul zeu și a devenit Satana – cel vrăjmaș lui Dumnezeu, despre care zis-a Domnul că-l văzu căzînd din cer ca pe-un fulger, cînd dreptatea l-a lovit ca un hanger. Iar dreptății împlinire fost-ai tu, Arhanghel Sfînt, ce-n cîntării de *Aliluia* ne cumineci prin cuvînt!

Mihaile, Voievoade, n-are limba noastră spor
să îți cînte vrednicia și cerescul ajutor!
Aripi fără de prihană peste largul lumii-ntinzi
și în ochi îți strălucește fericirea ca-n oglinzi,
iar cu focul spadei tale tu îi tai dreptății drum,
arvunindu-ne vecia de aici și de acum.
În soborul tău de îngerî stol virtuțile se-adună
și cu sfinții laolaltă îi cîntați Iubirii-n strună,
pe cînd noi, din lumea joasă, vă-nchinăm piosul gînd
și cu rost de rugăciune te-agrăim, așa zicînd:

Bucură-te, cel ce dreaptă cîrma vremilor o ții;
Bucură-te, bucurie mai presus de bucurii;
Bucură-te, plinitorul fără greș al celor sfinte;
Bucură-te, rădăcina a aducerii-aminte;
Bucură-te care-n beznă pe Luceafăr l-ai trimis;
Bucură-te că ești punte între-aievea și-ntre vis;
Bucură-te că te teme iadul ca pe biciul lui;
Bucură-te că pe lume spadă mai de seamă nu-i;
Bucură-te că icoană ești a facerii de bine;
Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

CONDACUL 4

N-avu Israel vreodată mai de seamă-ocrotitor
și profeții de la tine căpătără ajutor.
Tu vestit-ai lui Manoe că din stearpa lui femeie
va ieși Samson, viteazul din Scripurile iudee.

Tu cuvînt de întărire zis-ai lîngă Ierihon
lui Iosua, precursorul gloriosului Sion.
Tu pe Daniel în groapa leilor l-ai cercetat,
și atîtora-n nevoie grabnic li te-ai arătat,
și avut-a de la tine mare sprijin pe pămînt
neamul ce-*Aleluia*-i cîntă Celui Unul și Preasfînt!

ICOSUL 4

Cap cu sabie de pară al oștirilor cerești,
tu pe-aleșii Providenței minunat îi ocrotești
și prin tine se-plinește voia sfîntă-n fel și chip,
că-i seminția lui Moise sau că-i obștea lui Arhip.
Dreapta ta străbate evii și străfulgeră-n vecii,
iar la glasul tău și duhuri se-nfioară, și stihii,
și-ngerii căzuți, în iadul unde i-ai trimis cîndva,
orișicît se țin de groaznici, tremură de frica ta.
Răutăților urgie și dreptății mîngîiere,
vrednic ești să ți se cînte, cu ardoare și putere:

Bucură-te, ocrotire a poporului ales;
Bucură-te, că prin tine toate la lumină ies;
Bucură-te că nu-i suflet să te vrea și tu să-l lași;
Bucură-te că te-ascultă îngerestii tăi ostași;
Bucură-te că pe lume ceru-l faci să se pogoare;
Bucură-te că dai aripi sufletului ca să zboare;
Bucură-te de iubirea care mișcă sori și stele;
Bucură-te că pe tine nu-i nimic să te înșele;
Bucură-te că mînușă Sfînta Sfintelor îți vine;
Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Tu, ce ești biruitorul răului de-oriunde-ar fi,
Tu, ce oștile creștine le petreci în bătălii,
Tu, ce umpli de nădejde stirpea ce-ți urmează ție,
Tu, ce ești de-a pururi tânăr și mereu la datorie,
te îndură și de neamul nostru prigonit din greu,
că puterea mijlocirii ți-a lăsat-o Dumnezeu
și pe aripile tale zboară visul nostru sfânt
de a-i pune veșniciei început de pe pământ,
strîns uniți sub crucea care nu se pleacă nimănuia
și umplînd întreg văzduhul cu cîntări de *Aliluia!*

ICOSUL 5

De-am pierdut în vraștea vremii sufleteasca armătură,
fii-ne tu din nou cerească și statornică măsură,
dă credinței noastre aripi către zările serene,
dă nădejdiile noastre leacul de uitare și de lene,
dă iubirii noastre pîrga și prisosul rîvnei sfinte,
să răzbească adevărul peste tot ce-n lume minte,
că e lupta noastră bună după pilda ta plinită,
ce deloc nu obosește, nici nu cade în ispită,
ci oricît se cheltuiește, nu rămîne mai puțină,
căci în ea lucrează harul, ca un strigăt de lumină:

Bucură-te, pildă sfîntă a smeritei ascultări;
Bucură-te, stăruință a înaltelor chemări;
Bucură-te, rodnicie care nu se risipește;
Bucură-te, care toate le îndupleci îngerește;

Bucură-te că prin tine trage josul către sus;
Bucură-te că te are sol ceresc Hristos Iisus;
Bucură-te că la curtea ta toți îngerii se-adună;
Bucură-te că ești firii și puterilor cunună;
Bucură-te că suflarea toată stă să ți se-nchine;
Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

CONDACUL 6

Tu, ce încă din vechime multora te-ai arătat,
nu te-ascunde celor care te rîvnesc cu-adevărat,
nu lăsa evlavia noastră după tine să tînjească,
chiar de uneori îți pare prea stîngaci de omenească,
ci ne fii mereu aproape, ca un dar de strălumină,
cum te-a vrut, de mai nainte, marea Pronie divină!
Nu doar îngerii de tine să se bucure, ci și
tot acel ce-și duce crucea printre bielele stihii,
și fiind cu duhul una, toți să tresăltăm în grai
și să zicem *Aliluia*, plini de dorul după rai!

ICOSUL 6

Nu cu îngerii asemeni zice Domnul că vom fi
în împărăția-n care vom rămîne pururi vii?
Căci n-avem pe lumea-aceasta noi statornică cetate,
ci în cerul către care trag, pe limba crucii, toate.
Cînd veleatul ni se gată, primim moartea spre-nviere,
căci ce vine în ființă din ființă nu mai pierde,
iar de-a ros din noi păcatul, după omeneasca fire,